

Въ кой брой ся намирать прѣдмѣти-ти на тына думы: *дрѣва, кжшти, дѣца, птици, ошце, аблѣкы*. При-турѣте при тына сжштьствителны имена по единь глаголъ въ сегашние врѣмя, въ третие лице, и напишѣте прѣдложения-та, конто станжтъ. Обрѣиѣте послѣ тына сжштьствителны имена въ единственъ брой и спорядъ него измѣниѣте окончаниа-та на глаголы-ты.

Столъ. — Котка. — Кокошка. — Пѣтлѣ. — Дѣтя. Въ какъвъ брой сж тына сжштьствителны имена? Турѣте при тѣхъ глаголы въ сегашние врѣмя и напишѣте прѣдложения-та, конто станжтъ. Обрѣиѣте послѣ тына имена въ множественъ брой и спорядъ него измѣниѣте окончаниа-та на глаголы-ты.

24. *Единъ дѣдо наловилъ два коша рыбѣ.* — *Една баба наловила два коша рыбѣ.* Какъ ся измѣнава глаголъ-тъ въ тына двѣ прѣдложения? Защо ся измѣнава така? Турѣте намѣсто *дѣдо* думѣ *дѣтя*.

1-во правило. Въ прѣминжлы-ты сложны врѣмена окончание-то на глагола показова рода на онъи прѣдмѣтъ, на който ся отнася глаголъ-тъ: *дѣдо наловилъ, баба наловила, дѣтя* (непознато — *момче ли или момиче*) *наловило*.

2-ро правило. Родове сж два: *мжжкый и женскый*; а когато дума-та не ся отнася ни на единъи ни на другъи родъ, тогава казовать, че то не срѣднь родъ. Родъ-тъ на единъ думѣ може да ся познае, когато туримъ при нежъ показателны-ты мѣстоимениа: *тоа, таа, това*: *тоа момѣкъ, таа мома, това дѣтя*. Мѣстоимение *тоа* прилѣга да ся тури при думы отъ *мжжкый* родъ; *таа* — при думы отъ *женскый* родъ, а *това* — при думы отъ *срѣдний* родъ.

Задаткы. Познайте, отъ какъвъ родъ сж тына сжштьствителны имена: *селанинъ, селанка, дѣтя*,